

"Bir zaman, Resûlullah, Hazret-i Ömer'e Yahudi çocukları içinde birisini gösterdi. 'İşte sureti!..' dedi..." diye devam eden hadis, Risalelerde yer alıyor. Ancak hadis metninin böyle olmadığı ve tahrif edildiği iddia edilmektedir. Bizi aydınlatır mısınız?

Soru:

Bir zaman, Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) Hazret-i Ömer Radiyallahu Anh'a Yahudi çocukları içinde birisini gösterdi. "**İşte sureti!**" dedi. Hazret-i Ömer (Radiyallahu Anh), "**Öyle ise ben bunu öldüreceğim.**" dedi. Ferman etti: "**Eğer bu Süfyan ve İslâm Deccalı olsa, sen öldüremezsin; eğer o olmazsa, onun suretiyle öldürülmez.**"

Bu hadis Bedüzzaman tarafında rivayet edilmiştir. Ancak bu hadisin aslının böyle olmadığı ve Üstad tarafından ilavelerle tahrif edildiği iddia edilmektedir. Bizleri bu konuda aydınlatır mısınız?

Cevap:

Bediüzzaman Hazretlerinin bu gibi hadisleri anlatmadaki maksadı, genel olarak müminlerin içinde buldukları durumu kavramalarını sağlamak ve imanlarını korumaktır. Bu sebeple, söz konusu edilen hadisin -literal olarak- tam metni değil, kendisinin anladığı ve anlatmak istediği istikamette yorumlarını da ihtiva eder şekilde aktarmaktadır. Bu gerçeğin en büyük delili Üstad'ın bu olayı anlatırken, doğrudan "Bir hadis" başlığını değil, "**Üçüncü Küçük Mesele: Medar-ı ibret üç hâdisedir. Birinci Hâdise: (Bir zaman, ...)**" başlığını kullanmasıdır.

Demek ki Bediüzzaman Hazretleri doğrudan metnini vererek bir "HADİS"i rivayet etmiyor; hadis kaynaklarında söz konusu edilen bir "**HÂDİSE**"den bahs ediyor ve tabi ki bunu kendi anlayışı doğrultusunda anlatıyor. Ve hakikaten olayı öyle güzel anlatmıştır ki -tarih boyunca literal metnini aktarmaktan başka bir izahı yapılmayan- "İbn Seyyad hadisi"ni ilk defa ahir zamanda çıkacak olan Deccal - Süfyan hadiselerine ışık tutan yönünü tatmin edici bir açıklamayla, gözle görünür bir berraklıkta ortaya koymuştur.

Şimdi itiraz eden şahsın, bizzat kendi tercümesinden verdiği mana ile

Bediüzzaman'ın ifadelerinin nasıl örtüştüğünü göstereceğiz:

İtirazcı: Ömer; "Ey Allah'ın Elçisi, bırak da şunun boynunu vurayım, dedi"

Bediüzzaman: "Hazret-i Ömer (Radiyallahu Anh), **öyle ise ben bunu öldüreceğim**, dedi"

İtirazcı: "Peygamber (s.a.v.) de: Bırak şunu, bu (Deccal) ise, sen onu vurmakla emrolunmadın ve buna muktedir de kılınmadın.

Bediüzzaman: "Ferman etti: **Eğer bu Süfyan ve İslâm Deccalı olsa, sen öldüremezsin.**"

("Sen öldüremezsin" ifadesi, "*Sen onu vurmakla emrolunmadın ve buna muktedir de kılınmadın.*" ifadesinin veciz bir özetidir.)

İtirazcı: "Eğer Deccal değilse, onu öldürmekte senin için hiçbir hayır yoktur, buyurdu."

Bediüzzaman: "**Eğer o olmazsa, onun suretiyle öldürülmez.**" Bu cümlenin manası şudur: Eğer bu adam Deccal değilse, -sırf ona benzer birisidir diye- onu öldürmekle gerçek Deccal'ı öldürmüş olamazsın ve dolayısıyla faydalı bir iş de yapmış olmazsın. Şimdi bu ifade ile "**Onu öldürmekte senin için hiçbir hayır yoktur.**" ifadesi arasında ne gibi bir fark vardır?

Burada yer alan "**Onu öldürmekte senin için hiçbir hayır yoktur.**" cümlesi gerçek bir hayır hasenatı anlatmıyor; Hz. Ömer (ra)'in bunu öldürmekle hedefinde olan gerçek deccalı öldürmüş, kendi amacına ulaşmış ve dolayısıyla faydalı bir iş yapmış olamayacağını anlatıyor.

Bununla beraber,-itirazcının da yer verdiği gibi- hadisin bir diğer rivayetinde "**Sen ona asla musallat olamazsın.**" ifadesine yer verilmiştir. Bu ifade ile "Sen onu öldüremezsin." ifadesinin nasıl örtüştüğünü görmemek mümkün değildir.

- Keza Ahmed b. Hanbel'in Abdullah b. Mesud'dan yaptığı rivayette "**Felen testatîa katlehu = Onu öldüremezsin.**" ifadesi olduğu gibi kullanılmıştır. (bk. Ahmed b. Hanbel, 1 / 380).

İtirazcı ile Said Nursî'nin bu naklini okuyanlar, "**Süfyan ve İslâm Deccalı**" tabirlerinin Hz. Peygamber (s.a.v.) tarafından kullanıldığını zannedecektir.

Bediüzzaman, "Deccal" tabiri yerine "**Süfyan ve İslâm Deccalı**" ifadesini kullanmıştır. Çünkü, Bediüzzaman'ın maksadı bir hadis metnini -literal olarak- ortaya koymak değil, hadiste yer alan hâdiseden anlaşılması gereken mana ve muhtevayı belirtmek ve insanlara o hakikati bildirmektir.

- Asıl hadis metninde "Deccal" kelimesi geçmemekle beraber, bütün hadis şarihleri,

hadsite yer alan “O” zamirini “Deccal” olarak açıklamışlar. Nitekim itirazcı da hadisi tercüme ederken “O” zamirini bir yerde parantez içinde, bir yerde de parantezsiz olarak “Deccal” kelimesiyle açıklamıştır

Üstad, eski alimlerin kendi zamanında henüz vuku bulmayan bu hadiseleri icmalî bir tarzda açıklayabilmiş ve meşhur olan “Deccal” kavramı etrafında bilgiler sergilemişlerdir. Bediüzzaman ise, o alimlerin hayal ettiği bir macerayı bizzat gözleriyle müşahede etmiş ve hadisi gözleriyle gördüğü gerçeklerle açıklamıştır. Ayrıca, değişik hadis rivayetlerinde yer alan ve özellikle Hz. Ali’nin üzerinde durduğu “Süfyan” kavramını nazara vermiş ve bu unvanın sahibi aynı zamanda “İslam Deccalı” olan kişinin kendisi olduğuna dair kanaatini ortaya koymuştur. Diğer alimlerin “O” zamirini “Deccal” olarak açıkladıkları yerde onu **“Süfyan ve İslam Deccalı”** unvanıyla açıklamıştır.

Bu açıklamaya bakarak “Hadiste tahrif yapılmış” denilir mi? Eğer bunda tahrif varsa, bütün hadis şerhlerinde de tahrif var demektir.

- İtirazcı, Bediüzzaman’ın *“Resulullah’ın Hz. Ömer’e Yahudi çocukları içinde birisini gösterdiği ve ‘İşte sureti!’ demesi” olayına oldukça içerlenmiş görünüyor.*

Cevap: Hz. Cabir’in anlattığına göre İbn Sayyad Medineli bir Yahudi kadının çocuğudur. (*Ahmed. b Hanbel, 3/368*). Hafız Heysemî bu hadisin sahih olduğunu söylemiştir. (*bk. Mecmau’z-zevaid, 8/3*). İbn Hacer de İbn Sayyad’ın Yahudi bir ailenin çocuğu olduğuna dair rivayetlere yer vermiştir. (*bk. İbn Hacer, 13 / 326*).

Bu çocuk Yahudi olduğuna göre, doğal olarak bulunduğu mahalle bir Yahudi mahallesidir ve onun birlikte oynadığı çocuklar da Yahudi asıllı çocuklardır. Bu gerçek karşısında, Bediüzzaman’ın **“...Yahudi çocukları içinde birisini gösterdi...”** açıklamasını nasıl garipsebilir?